

لیور استون کارگردان مشهور آمریکایی با اعتراض نسبت به تحریم‌های کاخ سفید علیه ایران:

آمریکا از نظر قانونی و اخلاقی مسئول جان قربانیان کرونا در ایران است

صفحه ۸

تیرتراهی امروز

در گذشت خشیابار الوند، سکوت سیروس مقدم
یکه تازی محسن تنابنده و ضعف نظارت، فصل ۶
سرپال دوست‌داشتنی پایتخت را به ناگجا آباد برد

ضعیف، گران زشت

با تجزیه و تحلیل ۵ فصل قبلی «پایتخت»
توضیح داده‌ام چرا فصل ششم این سریال
به بیراهه کشیده شد

صفحه ۵

با کاهش شانس عدنان الزرفی برای تشکیل دولت
گروه‌های عراقی گزینه‌های دیگری را بررسی می‌کنند

بازگشت عراق به عبدالمهدی؟

صفحه ۷

فیلم ابراهیم حاتم‌کیا، اولین فیلم سینمایی ایران
است که به صورت آنلاین اگران خواهد شد

خروج

از موقعیت کرونا

صفحه ۸

آمار مبتلایان به کرونا در آمریکا
دیروز ۲۱۱ هزار نفر را پشت سر گذاشت

تراپ: ۲ هفته آینده مرگبار است

صفحه ۷

با تصمیم رئیس‌جمهور «طرح فاصله‌گذاری اجتماعی» برای مقابله با کرونا محدود و فعالیت‌های اقتصادی از ۲۳ فروردین در استان‌ها و از ۳۰ فروردین در تهران آغاز می‌شود

■ سخنگوی وزارت بهداشت:

با بازگشت مردم به شهر و آغاز به‌کار
مشاغل باید منتظر افزایش آمار
مبتلایان و قربانیان کرونا باشیم

■ آیا دولت منابع مالی لازم را برای ادامه طرح «فاصله‌گذاری اجتماعی» ندارد؟

چگونه سیاستمداران زم به بهانه اقتصاد، زمینه‌ساز کشتار کرونایی در کشورشان شدند

ایتالیا نشویم!

در همین شرایط بود که ویروس راه خود را به سمت
سیاستمدارانی که این تصمیمات را گرفته بودند نیز باز کرد
لومباردی که از شهرهای توریستی این کشور است به
این ویروس مبتلا شده‌اند.

بعد از پدیدار شدن اولین جرقه‌های بحران،
اپیدمولوژیست‌هایی کردند اوضاع آنچنان که مسئولان
دولتی بیان می‌کردند تحت کنترل نبوده است. اولین
موارد ابتلا به ویروس کرونا مطمئنا از اواخر ماه ژانویه
مشاهده نشده و مشکل در این کشور این بوده است
که بیماری که با علامت ابتلا به بیماری «کووید-۱۹»
بیماران‌ها می‌رفتند، اصولاً برای این بیماری آزمایش
نمی‌شدند و با بیماری آنها مانند یک سرماخوردگی یا
آنفلوآنزا ساده برخورد می‌شده است.

مشکل بعدی اما این بوده است که بعد از مدتی
وضعیت اضطراری به دلیل مشکلات اقتصادی ایتالیا
دیگر جدی گرفته نشد. بدین ترتیب بسیاری از
محدودیت‌هایی که برای برخی مشاغل ایجاد شده
بود از بین رفته و مردم بعد از ۳ روز به سر کار خود
بازگشتند. آنلیو فونتانو، فرماندار لومباردی به پارلمان
منطقه گفته بود این بیماری چیزی شبیه آنفلوآنزا است
و نباید اقتصاد منطقه را به دلیل این بیماری فلج کرد.

ظاهراً احزاب- از چپ و راست- همه بر این مسأله
توافق داشتند که نباید در بین مردم ترس ایجاد کرد
و اقتصاد ناتوان و ضعیف ایتالیا را به نابودی کشاند، به
همین دلیل «باید اعلامی را به مردم نشان داد که به
آنها یادآوری کند شرایط در حال بهبود است». جوزپ
سال، شهردار میلان نیز کمپینی به راه انداخت با عنوان
«میلان متوقف نمی‌شود»^۲ و سعی کرد شهروندان را
متقاعد کند نباید از این ویروس بترسند.

۴ روز بعد از اینکه ۱۱ شهر در شمال ایتالیا قرنطینه
شدند، نیکولا زینگاری، رهبر حزب دموکراتیک این
کشور که قدرت را در پارلمان در دست دارد، به میلان
سفر کرد. منطقه‌ای که شهر لومباردی مرکز اصلی
کرونا در آن قرار دارد و با دانش آموزان از منطقه
دیدار کرد، او در این دیدار گفت نباید به خاطر این
ویروس عادت‌های‌شان را تغییر دهند: «اقتصاد ما
قوی‌تر از ترس‌مان است. باید برای خوردن قهوه یا
پیцца بیرون برویم و نترسیم»^۳ در دیگر شهرهای ایتالیا
همین نوع می‌رفت ویروس و حکومت خود را اعلام
نکرده است، اوضاع به صورت عادی ادامه داشت. در ونیز
رستوران‌ها به مشتریان نوشیدنی‌های مجانی در ازای غذا
می‌دادند و در کافه‌ها جابری نشستن نبود. ایتالیا تصمیم
گرفته بود بار کم‌کاری اقتصادی استان‌های شمالی را به
دوش استان‌هایی که هنوز می‌توانستند توریست بگیرند
بیندازد. در همین زمان بود که اعلام شد اولین شخصی
که به ویروس مبتلا شده نه از طریق ارتباط با چینی‌ها،
بلکه بعد از سفر به آلمان مبتلا شده است!

نکته

کرونا واقعیت جهان امروز و
میزان اعتبار همکاری‌های
بین‌المللی را بخوبی پیش چشم همگان نهاده است.
دولت‌های غربی که پیمان‌های متعدد نظامی، سیاسی
و اقتصادی باهم دارند، علنا به سرقت لوازم بهداشتی
از هم روی آورده‌اند. برخی گمان خواهند کرد این
یک وضعیت استثنایی است، واقعیت اما این است
که دولت‌های نجیب‌(!) اروپایی و آمریکا همین اخیراً
دزد نشده‌اند، بلکه کرونا تنها باعث عیان‌تر شدن این
دزدی‌ها شده است. در دنیایی که اصالت با کسب سود
و قدرت بیشتر است و چندصد سال تفکر فلسفی هم،
چنین اهدافی را تئوریزه کرده، تحت عنوان علم به
مرد ارائه داده است، موقعیت‌ها ممکن است متفاوت
باشد ولی اهداف هرگز تغییر نخواهد کرد. بر این اساس،
همین آمریکایی که امروز ماسک‌های آلمان را دزدیده،
زمانی که پس از جنگ دوم جهانی و طی «طرح
مارشال»^۴ به اروپایی‌ها کمک مالی ارائه می‌کرد هم
دزدی شبیه امروز بود. دزدی با جیب‌های ورق‌لمبیده!
دزدان روز البته باهوش‌تر نبود. «سندهیل
مولاینین»^۵ و «لدار سفیر»^۶ سال ۲۰۱۳ در کتاب
«کمبایی»^۷ بر این نکته تأکید می‌کنند که فقر به
نوعی هوش انسان را کاهش داده، او را وادار به اتخاذ
تصمیمات اشتباه می‌کند. درباره آمریکا تا اینجا کار
این ادعا درست بوده و دزد پولدار سابق، ندریجا که
طرح مارشال در قامت یک باجگیر پولدار، نه تنها بازاری
قدرتمند برای محصولات آمریکایی ساخت؛ که بر
اروپایی برای کمک به این کشور شنیده و دیده نشد.
کمپین «متوقف نمی‌شویم»^۸ مسئولان ایتالیایی در نهایت
به جان باختن هزاران نفر در سراسر این کشور منجر شد
و نشان داد کرونا سریع‌تر از کمپین‌ها در حال حرکت
در بین ملل است. مهم‌ترین درس از فاجعه ایتالیا شاید
همین جمله باشد: سرعت کرونا از سرعت بروکراسی
بیشتر است. تصمیمات باید قاطعانه، همراه با انسجام و
همراهی ملی و با سرعت گرفته و اجرایی شود.

پی‌نوشت

۱- <https://hbr.org/2020/03/lessons-from-italys-response-to-coronavirus>

۲- <https://www.wired.co.uk/article/coronavirus-italy>

۳- <https://www.theguardian.com/world/2020-mar/23/a-warning-to-europe-italy-struggle-to-convince-citizens-of-coronavirus-crisis>

۴- <https://www.theguardian.com/world/2020-mar/23/a-warning-to-europe-italy-struggle-to-convince-citizens-of-coronavirus-crisis>

۵- <https://www.theguardian.com/world/2020-mar/23/a-warning-to-europe-italy-struggle-to-convince-citizens-of-coronavirus-crisis>

درباره شعار سال و ماسک دزدی غربی‌ها

| حسن رضایی |

تعاملات اقتصادی‌شان نیست. تعاملاتی تنش‌آلود که
در سال‌های اخیر، اتحادیه اروپایی را به سمت واگرایی
برده، انگلیس را از آن جدا کرده است. ماهیت خشن
و غیرانسانی این تعاملات اما در شرایط عادی، عموماً
تحت لعاب‌های دیپلماتیک پوشانده می‌شود.
ما اما در ایران می‌توانیم به این واقعیت مفتخر
باشیم که رهبران انقلاب اسلامی از روز نخست،
شناخت دقیقی از ماسک دزدی‌های امروز غربی‌ها
از یکدیگر داشته‌اند.

حضرت امام خمینی (ره) به عنوان بنیانگذار انقلاب،
شناخت عمیقی از ماهیت دنیای مدرن داشتند و
از همان روز نخست در قامت طراح اصلی سیاست
خود کفایی کشور در تمام ابعاد، تئوری‌پردازی و عمل
کردند. امروز سراسر صحیفه را اگر جست‌وجو کنید در
غالب سخنرانی‌ها حرف از خود کفایی و استقلال کشور
در تمام ابعاد آن هست؛ گفتنی دقیق و عمیق که
در سخنان رهبر حکیم انقلاب حضرت آیت‌الله‌عظمی
خامن‌های هم همواره برجسته بوده و در سال‌های
آخر تحت عنوان «استحکام ساخت درونی قدرت»
مکرر تکرار شده است. نامگذاری سال جاری با عنوان
«جهش تولید»^۱ به نوعی تأکید بر همان حرف نخست
و درست انقلاب است. ظرفیت‌های متعدد کشوری به
گسترده‌ی ایران در صورت شوک‌فاش شدن می‌تواند ما را
به عنوان قطب تولید صنعتی، کشاورزی، فراورده‌های
نفی، مواد معدنی فراوری شده و بسیاری حوزه‌های
دیگر در منطقه غرب آسیا معرفی کند.

ما به حیث ظرفیت‌های طبیعی و انسانی حتماً در
این حوزه کمبودی نداریم. لازمه تحقق این مهم اما
بیش از آنکه این موارد باشد، برطرف کردن یک جمود
فکری خطرناک در میان برخی مدیران کشور است؛
جمودی که نمی‌فهمد انسان غربی با ۳۰ سال حضور
در صنعت خودروی ایران اگر عزم انتقال فناوری به ما
را داشت، ما هنوز پرابرد تولید نمی‌کردیم! جمودی که
خیال می‌کند سرمایه خارجی استخر شیر و عسلی
است که باید در هر شرایطی با سر درویش شیره‌جه زد
جمودی که برای توجیه خودش حاضر است با صدای
پلند در صحن جامعه بگوید «ما جز آنگوشت بزباش»
فرم‌سبزی در هیچ تکنولوژی دیگری برتری نداریم!»^۲

حمایت از تولیدکننده ایرانی در راه این توانستن، بخش
دیگری از لوازم اصلی تحقق تولید است. بهبود
فضای کسب‌وکار با اصلاح قوانین دست‌وپاگیر تکلیف
مهمی است که در همین زمینه بر دوش مجلس
آینده خواهد بود.